

na republiškem prvenstvu v Kopru ter kot največji dosednji uspeh častno 2. mesto na državnem prvenstvu v Nišu, kjer je vrsta z malenkostno razliko 5 desetink točke zaostala za prvoplasiranimi. Takšna je bilanca dela telovadcev v zadnjih desetih letih.

Precej živahna in delovna je tudi nogometna sekcija, ki deluje že od l. 1945 dalje ter se udeležuje vseh obveznih tekmovanj za prvenstvo Gorenjske. Tudi ta sekcija je zabeležila že nekaj lepih uspehov, saj je dvakrat osvojila prvenstvo Gorenjske in to l. 1947 in 1953. Enako uspešno je bilo mladinsko moštvo, ki je bilo prvak Gorenjske l. 1953 in 1954. Kljub raznim zaprekam se sekcija dobro drži in prejema zato od društvenega odbora polno pomoč pri svojem delu. Čeprav je naše društvo eno redkih, ki ima in podpira v svojem sestavu tudi nogometaše, vendar je mnenje vseh, da je tak način sodelovanja edini pravilni izhod za obstoj takšne sekcije v našem mestu. Treba pa bo izboljšati disciplino v njenih vrstah ter pristopiti tudi k redni telovadbi, kajti telovadba je osnovna stopnja za razvoj vseh nadaljnjih športov.

V lanskem letu so se ponovno priključile društvu še košarkarska, namizno-teniška ter šahovska sekcija. Vse sekcije že redno delujejo, posebno lahko pohvalimo košarkaško, katera dosega na svojih tekmovanjih zavidanja vredne uspehe. Tako sedaj deluje poleg telovadbe v društvu še pet sekcij. Skupno šteje društvo 197 aktivnih članov.

Kaj pa načrti za bodočnost? Situacija je pokazala, da tudi sedanji telovadni prostori niso več kos svoji nalogi ter da so postali pretesni. Društveni odbor si je zato prav v letošnjem letu zadal nalogo, da reši vprašanje novih prostorov. S pomočjo LOMO Škofja Loka, ki mu je odstopilo v trajno last sosednjo bivšo Žebretovo hišo, je bil storjen prvi korak k nadaljnjemu delu. Po načrtu bo zadnji del stavbe porušen, kar se bo zgodilo že letos, medtem pa bodo pripravljeni načrti za popolnoma novo preureditev prostorov, da bodo odgovarjali potrebam za dalj časa. Delo, ki se ga je lotil sedanji odbor, je težko, vendar upamo, da bo ob podpori vsega članstva ter ostalih simpatizerjev telesne vzgoje v Škofji Loki nalogo častno in zadovoljivo rešil, posebno, ker uživa društvo kot največja in najbolj delavna organizacija v našem okolišu polno podporo ljudske oblasti.

Ob desetletnici lahko s ponosom gledamo nazaj na delo društva pri vzgoji mladine. S svojim delom je dokazalo, da zna mladino pravilno vzgajati, saj je najboljši dokaz temu dejstvo, da mladina sama prihaja v vrste društvenih sekcij.

Valentin Pirc

LEP USPEH ŠKOFJELOŠKIH TESARJEV

Gradisovi lesni obrati v Škofji Loki se že ves čas od ustanovitve leta 1947 bavijo predvsem z izdelovanjem specialnih lesenih konstrukcij, ki jih potrebuje naše gradbeništvo za komplicirane industrijske in druge inženirske gradnje, in so s tekom teh let pridobili izredno bogate izkušnje prav v tej specialni panogi.

Ko je v preteklem letu prevzel Gradis po naročilu termoelektrarne Šoštanj nalogo, zgraditi v čim krajšem času ogromen armirano-betonski hladilni stolp, sta projektant tov.inž. Martin Obrhan in investitor izbrala način, ki zahteva v razmerju k velikosti objekta izredno malo betona in jekla, zato pa zelo komplicirano opažitev, zlasti pa mnogo dragega odra. Izbrani način konstrukcije je bil zato gospodarsko izredno ugoden, samo če bi se posrečilo skonstruirati opažne montažne elemente, ki bi jih lahko uporabili postopoma in s premonitiranjem za vso višino in obseg 60 m visokega stolpa, čigar premer znaša ob vznožju skoraj 50 m.

V inozemstvu so doslej izdelali le nekaj takih objektov, vendar vedno z uporabo jeklenih odrov. Naša operativa s tako ogromno količino jeklenih odrov ni razpolagala. Zamišljena konstrukcija, ki je v statičnem, konstruktivnem in arhitektonskem oziru brezhibna, je bila gospodarsko ugodna le z nekim specialnim montažnim opažnim sistemom, ki ga dosedanja inženirska praksa doma in v inozemstvu še ni poznala.

Projekta takega opaža se je lotil projektant inž. Obran z veliko vnemo in s temeljitim strokovnim znanjem, sodelovali pa so pri tem konstrukterji direkcije podjetja in lesni obrati v Škofji Loki.

Zamisel projektanta je zahtevala precizno izdelane opažne elemente, ki jih je bilo mogoče tudi v višini 60 m nad zemljo varno prestavljati in ki so istočasno nadomeščali delovne odre, pri tem pa jamčili — pravilno sklopljeni — točno prostorninsko obliko objekta. Pri tem je bilo treba elemente prilagoditi tako, da so v poljubni legi brez predelave odgovarjali vsakokratnemu premeru betonske konstrukcije, ki je v spodnjem delu priskekan krožni stožec, v srednjem delu valj, v zgornjem delu pa priskekan stožec z večjim premerom zgoraj.

Takih elementov seveda ni bilo mogoče uporabiti brez premišljeno izvršenih poizkusov montaže, premontaže in demontaže. Projektant, konstrukterji Gradisa in tesarska delavnica lesnih obratov v Škofji Loki so zato morali izvršiti poizkusno montažo dela celotnega opaža že v obratih in to v vseh kombinacijah, ki so se nato pojavile na gradbišču.

Izkazalo se je, da sta bili tako zamisel kakor izvedba brezhibni. Tako preizkus kakor izdelavo in kasnejšo montažo na gradbišču v Šoštanju je izvršil kolektiv tesarjev iz Škofje Loke. Danes je hladilni stolp ogromnih dimenzij dokončan v pogodbenem roku, v popolno zadovoljstvo investitorja in z izredno laskavim priznanjem številnih domačih in inozemskih strokovnjakov, ki so med gradnjo obiskali ta impozantni objekt.

Sodba vseh obiskovalcev, med katerimi naj omenimo le nekatere (zastopniki zvezne komore gradbenih podjetij FLRJ, zastopniki družbe Vacuum concrete iz Pariza, ruska strokovna delegacija pod vodstvom pomočnika ministra za gradnje ZSSR, delegacija inženirjev avstrijskega elektroenergetskega sistema itd.) je bila »oglasna: »Originalno in strokovno visoko stoječe delo naših škofjeloških tesarjev.« (Glej sliko objekta zadaj v Gradisovem oglasu.)

Z delom Gradisovih lesnih obratov smo torej dosegli tudi letos izreden in mednarodno priznani uspeh v specialnih lesnih inženirskih konstrukcijah. Pri vsem delu ni bilo niti najmanjše nezgode, četudi je le-to potekalo v višini do 60 m nad zemljo brez odrov, ki so jih doslej uporabljali pri sličnih delih. Našemu narodnemu gospodarstvu, neposredno pa termoelektrarni v Šoštanju, je bil s tem prihranjen znesek okoli 20.000.000 dinarjev.

Tako delo pa je bilo mogoče z uporabo nove in drzne zamisli projektanta, zaradi tesnega sodelovanja s tehničnim oddelkom direkcije podjetja in zaradi visokega strokovnega nivoja in požrtvovalne delavoljnosti vsega Gradisovega kolektiva lesnih obratov v Škofji Loki, ki ga vodi kot upravnik tov. Škofie.

DROBNE ZANIMIVOSTI

NA STUDENCU

Mlajši deli Škofje Loke, ki so se razvijali izven mestnega obzidja, imajo še danes značilno ime predmestja. Med te spada tudi Jegorovo predmestje, ki leži med nekdanjim obzidjem in pa Sovodnjem, sotočjem obeh Sor, in je v zadnjih letih nekajkrat spremenilo svoje ime. Pred vojno se je ta del mesta imenoval Fužinsko predmestje. Tod so bile namreč skozi stoletja v obratu fužine. Ena med temi je stala na tleh današnje Šeširjeve žage, druga je bila na prostoru,

kjer ima svoje posestvo glavnika Lojze Bernik, tretja ob sotočju obeh Sor v Sovodnju pa je vzdržala vse do katastrofalne povodnji leta 1926.

Staro ime za ta del mesta je pa Na studencu. Od kod to ime? Pred kakimi 50. leti je bil tam res studenec, do katerega je vodilo 6 do 8 stopnic s ceste, ki je peljala proti fužini in pod obokom pri mlinu na most proti Sori. Kasneje so ta studenec obzidali, ga pokrili in napravili vodnjak, ki stoji še danes.

Lovro Planina